

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/367/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813204829
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813204829.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, právne zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, P.O.BOX 205, proti žalovanému: E. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Č. XXX, o zaplatenie 118,76 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd zaväzuje žalovaného uhradiť žalobcovi sumu 70,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 50,19 eur od 12. 05. 2010 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 20,77 eur od 12. 06. 2010 do dňa zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamietá.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka dojednaná v bode. 4 Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 14.8.2009 v časti: „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1. písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi trovy konania vo výške 3,22 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 11,42 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 118,76 eur spolu s úrokom z omeškania o výške 9,00% ročne zo sumy 50,19 eur od 12.5.2010 do zaplatenia, úrokom z omeškania o výške 9,00% ročne zo sumy 20,77 eur od 12.6.2010 do zaplatenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pripojení uzatvorenej podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s., ktorej práva, povinnosti, záväzky a pohľadávky prevzala v dôsledku zlúčenia spoločnosť Slovak Telekom, a.s. a žalovaným, právny predchodca žalobcu poskytol a sprístupnil žalovanému verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a.s. za podmienok stanovených predmetnou zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaný zaviazal uhradiť dohodnutú cenu za poskytované služby. Právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, a na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vystavil a doručil žalovanému faktúru číslo 7003975605 s dátumom splatnosti do 11.05.2010, ktorej dlžná suma ku dňu

postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 50,19 eur, faktúru číslo 7005038504 s dátumom splatnosti do 11.06.2010, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 20,77 eur. Zároveň si žalobca voči žalovanému z titulu porušenia jeho povinností vyplývajúcich zo zmluvy o pripojení uplatnil právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 47,80 eur v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vyúčtovanej vo faktúre č. 7107503356, v sume 2,5 eur v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení vyúčtovanej vo faktúre č. 7006063433. Napriek tomu, že právny predchodca žalobcu verejné elektronické komunikačné služby žalovanému riadne a včas poskytol a sprístupnil, žalovaný mu v rozpore so zmluvnými dojednaniami zmluvy o pripojení dohodnutú cenu za poskytnuté služby neuhradil riadne a včas, čím sa dostal do omeškania. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 3.10.2012 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplatených dlžných faktúr vo výške dlžnej istiny 118,76 eur s príslušenstvom postúpená žalobcovi. Na základe vyššie uvedeného vzniklo žalobcovi právo požadovať z dôvodu nezaplateného záväzku od žalovaného, aby mu zaplatil istinu 118,76 eur, úrok z omeškania vo výške 9.00 % p.a. zo sumy 50,19 eur od 12.05.2010 do zaplatenia (v zmysle ust §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.), úrok z omeškania vo výške 9.00 % p.a. zo sumy 20,77 eur od 12.06.2010 do zaplatenia (v zmysle ust §3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.) a trovy konania.

Žalovaný uviedol, že so žalobou žalobcu v celom rozsahu súhlasí.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, zmluvou o pripojení zo dňa 14.8.2009 vrátane dodatku zo dňa 14.8.2009, identifikačnými údajmi účastníka pri uzatváraní zmluvných dokumentov so spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a.s. faktúrami č. 7003975605, č. 7005038504, č. 7107503356, č. 7006063433, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2012 a zoznamom postúpených pohľadávok, písomným podaním žalobcu zo dňa 18.11.2013 spolu s prílohami, výpoveďou žalovaného a zistil nasledujúci skutkový stav:

Žalobca vo svojom písomnom podaní zo dňa 18.11.2013 uviedol, že žalobca si v žalobnom návrhu voči žalovanému uplatňuje právo na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 70,96 eur ako aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 47,80 eur vyúčtovanej vo faktúre č. 7107503356 z titulu porušenia ust. bodu 1 písm. b) dodatku k zmluve o pripojení, tj. porušenie povinnosti žalovaného riadne a včas platiť cenu služieb a teda porušenie záväzku doby viazanosti - 24 mesiacov žalovaným v zmysle ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 14.8.2009. Zmluvná pokuta dojednaná medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dojednaná platne v súlade s ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola dojednaná písomne s uvedením výšky zmluvnej pokuty a dojednanie o zmluvnej pokute je dojednaním individuálnym. Zmluvná pokuta ako bola dojednaná medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným spĺňa všetky náležitosti v zmysle ust. § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bola dojednaná písomne a zároveň bol dojednaný aj spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty a možnosť jej uplatnenie pre prípad porušenia povinnosti zmluvnej strany zmluvy o pripojení, preto je takto dojednaná zmluvná pokuta platná. Z ust. bodu 4 dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 14.8.2009 jednoznačne vyplýva, porušenie ktorých zmluvných povinností žalovaného vyplývajúcich mu zo záväzkovoprávneho vzťahu založeného predmetnou zmluvou má za následok vznik práva žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu na zaplatenie dojedanej zmluvnej pokuty. Žalobca zdôrazňuje, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva zákaz zjednania zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Zmluvná pokuta je zabezpečovacím inštitútom upraveným zákonom a nárok na jej zaplatenie vznikol z dôvodu neplnenia si zmluvných povinností žalovaným, konkrétne neplatenie dohodnutej ceny za poskytnuté využité služby a porušenie záväzku doby viazanosti. Právny predchodca žalobcu si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení plnil riadne a včas, žalovanému požadované služby riadne v zmysle zmluvných dojednaní sprístupnil, žalovaný však svoj záväzok doby viazanosti 24 mesiacov preukázateľne porušil. Zo žiadneho ustanovenia právneho predpisu nevyplýva povinnosť zaťažovať zmluvnou pokutou obe zmluvné strany pre prípad jej riadneho dojednania v zmluve, pričom žalobca poukázal na právny záver vyjadrený v Rozsudku Najvyššieho súdu SR. sp.zn. 4 Obdo 4/99, ktorý je možné aplikovať aj na občianskoprávne vzťahy a to, že sama skutočnosť, že strany dojednali zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti iba jednou zmluvnou stranou neznamena, že takáto dohoda odporuje zásadám poctivého obchodného styku. Žalobca žalovanému sprístupnil služby v zmysle zmluvných dojednaní za zvýhodnenú akciovú cenu v sume 11,81 eur / mesiac. Žalovaný však svoj záväzok doby viazanosti 24 mesiacov preukázateľne porušil. Plná hodnota právnym predchodcom žalobcu

poskytovaných služieb sa rovnala v tom čase sume 14,58 eur / mesiac. Naviac právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému benefit v podobe dvojnásobného počtu voľných minút pre príslušný program bližšie špecifikovaný v ust. čl. 1 písm. d) dodatku k zmluve o pripojení, čomu zodpovedal prizvážok v podobe 24 mesačnej doby viazanosti, ktorý žalovaný preukázateľne porušil. Primárnym cieľom zjednanej zmluvnej pokuty nie je dosiahnuť finančné plnenie od dlžníka, ale prinútiť dlžníka pod hrozbou majetkovej sankcie plniť si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce zo vzťahu založeného zmluvou o pripojení. Zmluvná pokuta plní aj funkciu paušalizovanej náhrady škody a právo na jej zaplatenie vznikne veriteľovi aj v prípade, že spotrebiteľ poruší svoju zmluvnú povinnosť aj za len posledný mesiac doby jeho viazanosti. Dojednanie o zmluvnej pokute chráni pred zneužívaním kúpy mobilného telefónu za akciovú cenu, resp. získaním zľavenej ceny volaní zo strany špekulatívnych zákazníkov, keď pri neexistencii zmluvnej pokuty za porušenie povinnosti zo strany zákazníka by podnik nemohol poskytnúť benefit v podobe zľavenej ceny mobilného telefónu / zľavenej ceny volaní, ale musel by mobilný telefón predávať za neakciovú plnú cenu, resp. ponúkať cenu volaní za plnú hodnotu. Ak má zmluvná pokuta plniť prevenčnú funkciu, jej výška musí byť zákonite vyššia ako je skutočná hodnota výhody, ktorú zákazník získava, v opačnom prípade by sa zákazníkovi neoplatilo záväzky plniť, nakoľko ich neplnením aj tak získava a nič ne stráca. Postavenie žalovaného ako spotrebiteľa sa dojednaním zmluvnej pokuty nijako nezhoršilo, nakoľko nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty by žalobcovi nevznikol, ak by si žalovaný a to bez ohľadu na to či je alebo nie je spotrebiteľom plnil svoje povinnosti, ku ktorým sa zmluvne zaviazal riadne a včas. Žalobca k prípadnej deklarovanej „značnej“ nerovnováhe medzi zmluvnými stranami považuje za potrebné zdôrazniť, že žalovanému nič nebránilo vybrať si balík služieb v plnej hodnote bez záväzku doby viazanosti zmluvou o pripojení. V takom prípade mal žalovaný možnosť v ponuke viacerých variant dojednaní dodatku k zmluve o pripojení, pričom len vyhovel žiadosti žalovaného o uzavretie dodatku s výhodami v podobe benefitov a akciové ceny volaní so záväzkom doby viazanosti. Žalovaný tak mal možnosť výberu do akého zmluvného vzťahu správnym predchodcom žalobcu vstúpi a ovplyvniť tak dojednanie o zmluvnej pokute. Dojednanie o zmluvnej pokute tak zodpovedá individuálnemu dojednaniu, preto takto dojednanú zmluvnú podmienku nie je možné označiť za neprimeranú.

Žalovaný dal prednosť výhodnejším cenám volaní a ponúkanému benefitu, čomu zodpovedal protizáväžok žalovaného spočívajúci v 24 mesačnej dobe viazanosti, ktorý žalovaný preukázateľne porušil. Žalovaný v pozícii priemerného spotrebiteľa si musel a bol vedomý následkov prípadného porušenia zmluvných povinností, ku ktorých plneniu sa zaviazal. Žalovaný napriek tomu, že zmluvu o pripojení, resp. dodatok k nej uzavrel 14.8.2009, záväzok platiť cenu služieb riadne a včas počas doby viazanosti 24 mesiacov porušil, nakoľko do omeškania sa dostal so zaplatením faktúr už v mesiaci máj 2010 za služby poskytnuté v období od 22.3.2010 - 21.4.2010, následne neplatil ani ďalšie faktúry. Právny predchodca žalobcu svoj záväzok vyplývajúci mu zo zmluvy o pripojení riadne dodržal, pričom bol to práve žalovaný, ktorý svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o pripojení porušil. Nezaplatenie fakturovanej ceny za poskytnuté služby pri záväzku doby viazanosti malo za následok vznik povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi dojednanú zmluvnú pokutu, ktorú v takom prípade nie je možné označiť za neprimeranú pri náležitom a riadnom posúdení všetkých okolností, ktoré viedli právneho predchodcu žalobcu k vyúčtovaniu zmluvnej pokuty. Práve potenciálna sankcia v podobe zmluvnej pokuty má odrádzať účastníkov zmluvného vzťahu založeného zmluvou o pripojení v pozícii odberateľov služieb od ich ľahkovážneho konania a úmyslu získať drahé zariadenie / výhodnú službu za neprimerane nízku cenu. V tomto smere žalobca poukázal na závery vyjadrené v rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 40bdo/4/99 ako aj viaceré české judikáty (rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 28Cdo/575/2005, rozsudok Najvyššieho súdu ČR, sp.zn. 23Cdo/1646/2007). V prípade označenia zjednanej zmluvnej podmienky za neprijateľnú podmienku sa vlastne vytvára neudržateľný stav, kedy súdna ochrana je poskytovaná nezodpovednému a ľahkovážnemu spotrebiteľovi na úkor poctivého dodávateľa, ktorý si na rozdiel od spotrebiteľa svoj záväzok riadne a včas splnil, pričom spotrebiteľ v tomto prípade svoj záväzok platiť dohodnutú cenu za služby počas doby viazanosti preukázateľne porušil. Vylákal tak od právneho predchodcu žalobcu balík služieb za výhodnú cenu, čo nepochybne malo za následok vznik škody na strane žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu. Záverom odkázal na zásadné rozhodnutie Krajského súdu v Prešove pod sp.zn. 9Co/31/2012, ktorým bolo podľa názoru žalobcu prekonané posudzovanie zmluvných pokút v spotrebiteľských zmluvách ako neprijateľných podmienok bez náležitého posudzovania všetkých súvisiacich okolností a osobitostí konkrétneho prípadu.

Zo zmluvy o pripojení zo dňa 14.8.2009 uzavretej medzi právny predchodcom žalobcu a žalovaným vyplýva, že žalobca poskytol žalovanému ako užívateľovi - fyzickej osobe - nepodnikateľovi SIM kartu.

Predmetom zmluvy bol program služieb Relax 60+(120). Predmetná zmluva bola uzavretá podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov.

Podľa dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 14.8.2009 jeho predmetom bola aktivácia služieb uvedených v tabuľke, záväzok žalovaného riadne a včas platiť podniku cenu služieb podniku podľa zvoleného programu služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou, všeobecnými podmienkami, osobitnými podmienkami a platným cenníkom. Žalovanému nebol poskytnutý mobilný ani dátové zariadenie.

Z tabuľky č. 1 zmluvy súd zistil, že dĺžka viazanosti bola dohodnutá na 24 mesiacov a suma zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur.

Podľa bodu 4 dodatku k zmluve v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1. písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok) v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany podniku, je účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru č. 7003975605 s dátumom splatnosti do 11.05.2010 na sumu 51,85 eur, kde suma 50,19 eur predstavovala úhradu za služby a suma 1,66 eur poplatok za oneskorenie platby.

Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúru číslo 7005038504 s dátumom splatnosti do 11.06.2010, na sumu 22,43 eur, kde suma 20,77 eur predstavovala úhradu za služby a suma 1,66 eur poplatok za oneskorenie platby.

Faktúrou č. 7107503356 si žalobca voči žalovanému uplatnil právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 47,80 eur a faktúrou č. 7006063433 právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 2,5 eur.

Pohľadávka voči žalovanému bola na žalobcu postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 3.10.2012, prílohu ktorej tvorila identifikácia postúpených pohľadávok, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Podľa § 43 ods. 1, ods. 2 zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení a dodatku (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Ako vyplýva z ustanovenia § 42 ods. 4 písm. b) zákona o elektronických komunikáciách účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

V zmysle § 43 ods. 5 písm. b) zákona NR SR č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov podnik môže odstúpiť od zmluvy o pripojení, ak účastník nezaplatil cenu za poskytnutú službu ani do 45 dní po dni splatnosti.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu, ktorá bola uzavretá dňa 14.8.2009 za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako každú zmluvu bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods. 2 až 4 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je

to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. ti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Ako vyplýva z § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj všeobecných podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 544 ods. 1 OZ ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V zmysle § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

V zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Vychádzajúc z dôkazov, predložených zo strany žalobcu, súd má dostatočne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená dňa 14.8.2009 zmluva o pripojení, na základe ktorej právny predchodca žalobcu dodal žalovanému služby a žalovaný je povinný platiť cenu za poskytnuté služby.

Súčasne súd má za preukázané, že k zmluve o pripojení dňa 14.8.2009 bol uzatvorený aj dodatok, na základe ktorého právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému benefit, spočívajúci v poskytnutí zľavy na zvolený mesačný paušál s dvojnásobným počtom voľných minút.

Keďže právny predchodca žalobcu na základe uzatvorenej zmluvy dodal žalovanému služby, tento je povinný platiť cenu za poskytnuté služby. Cena služieb bola jasne a zrozumiteľne dohodnutá a súd nezistil ani iné okolnosti, ktoré by indikovali vadnosť právneho úkonu v časti ceny služieb. Preto súd žalobe v časti zaplatenia ceny za dodané služby 70,96 eur žalobe vyhovel, pretože žalovaný ako dlžník má povinnosť z platného záväzku zaplatiť cenu služby, a to v prospech žalobcu, na ktorého bola pohľadávka postúpená. Výška úhrad za služby bola preukázaná jednotlivými faktúrami, ako sú uvedené vyššie, pričom zároveň žalovaný cenu služieb nenamietal.

Je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením svojho záväzku vo výške 70,96 eur a preto žalobca má nárok aj na úrok z omeškania z tejto sumy. Súd priznal žalobcovi podľa ustanovenia § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania, ktorého výška je v súlade s ustanovením § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z. tak, ako si ho žalobca uplatňoval a to s prihliadnutím na splatnosť jednotlivých faktúr (odo dňa 12.5.2010 - deň nasledujúci po splatnosti faktúry č. 7003975605 do zaplatenia a odo dňa 12.6.2010 - deň nasledujúci po splatnosti faktúry č. 7005038504 do zaplatenia).

Nárok uplatnený žalobcom v sume 47,80 eur predstavoval nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty tak, ako bola žalovanému vyúčtovaná vyššie uvedenou faktúrou č. 7107503356, ktorý nárok žalobcu v žalobnom návrhu odvodzoval od skutočnosti, že žalovaný si neplnil svoje povinnosti vyplývajúce pre neho z dojednaného zmluvného záväzku a to konkrétne, že riadne a včas neuhradil cenu za poskytnuté služby, v dôsledku čoho došlo k vypojeniu jeho SIM karty, pričom v ostatnom písomnom vyjadrení uviedol aj ďalšie skutočnosti odôvodňujúce jeho nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Žalobca právo na zmluvnú pokutu odvíja od zmluvy o pripojení, ktorá je ako typová zmluvu uzatváraná vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy a teda i dojednanie o zmluvnej pokute podstatným spôsobom neovplyvňuje a preto sa nejedná o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie. Žalobca ako dodávateľ zmluvnú pokutu so žalovaným ako spotrebiteľom osobitne nevyjednával, pretože zmluvná pokuta je dojednaná za rovnakých podmienok vo všetkých zmluvách a žalobca menil len výšku zmluvnej pokuty.

Súd ďalej konštatuje, že žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, keď v zmluve je priamo uvedené, že ju uzatváral ako fyzická osoba - nepodnikateľ.

Tento vzťah medzi účastníkmi na základe zmluvy vznikol v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky.

Súd pri hodnotení dojednaných zmluvných podmienok v súlade s ust. § 53 Občianskeho zákonníka bral zreteľ na povahu tovaru, na ktorý zmluva bola uzavretá, keď predmetom bolo poskytovanie služieb v rámci dohodnutého programu, pričom cena za poskytované služby bola stanovená cenníkom a zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s tým, že žalovaný sa zaviazal, že po dobu 24 mesiacov zotrvá v zmluvnom vzťahu s podnikom a že po celú túto dobu bude bez prerušenia tieto služby využívať a to v súlade s jej záväzkami. Zmluvná pokuta bola dojednaná pre porušenie povinností tak, ako boli uvedené v jednotlivých ustanoveniach vyplývajúcich pre žalovaného zo zmluvy o pripojení. Súd bral na zreteľ aj okolnosti súvisiace s uzavretím predmetnej zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy, keď zmluva bola uzavretá na predtlačí spoločnosti, jednotlivé údaje boli vpísané zástupcom spoločnosti.

Súd ďalej poukazuje na to, že dodávateľ z hľadiska času vôbec nerozlišuje, kedy ku skutočnosti zakladajúcej nárok dodávateľa na zmluvnú pokutu dôjde s tým, že zmluvná pokuta by mu patrila aj v prípade, žeby žalovaný len uskutočnil nejaký úkon smerujúci k ukončeniu platnosti zmluvy, teda bez ohľadu na to, či by k ukončeniu platnosti aj došlo. Ďalším aspektom je aj samotná výška zmluvnej pokuty, ktorá bola určená jednotnou sumou za porušenie viacerých pre žalovaného zo zmluvy a všeobecných podmienok vyplývajúcich povinností. Obsahom ustanovenia zmluvy, ktoré vymedzuje, za akých okolností možno zmluvnú pokutu požadovať, bolo porušenie povinností zo strany žalovaného, a

to nielen vymenovaných povinností v dodatku, ale aj všeobecných obchodných podmienkach. Zmluvná pokuta pre právneho predchodcu žalobcu však v zmluve dohodnutá nebola. Práve táto skutočnosť spôsobuje nielen nerovnováhu v zmluvných vzťahoch, ale aj neprijateľnosť a v ďalšom dôsledku aj neplatnosť, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijíma, alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok, a to nielen vzhľadom na veľmi drobné a nečitateľné písmo, akým sú podmienky v dodatku k zmluve o pripojení uvedené, ale aj pre slovnú formuláciu jednotlivých zmluvných dojednaní a ich množstvo v jednom súvislom texte.

Zaplatenie zmluvnej pokuty bolo medzi účastníkmi konania dohodnuté v prípade porušenia hoci len jednej povinnosti žalovaným pri následnom vyradení SIM-karty z prevádzky a okrem prípadu, keď došlo k zániku zmluvy, bol právny predchodca žalobcu oprávnený pri ďalšom porušení niektorých z povinností žalovaného uplatňovať takúto zmluvnú pokutu opätovne, pokiaľ nedošlo k zániku zmluvy. Vypnutie SIM-karty účastníka z prevádzky totiž automaticky neznamenalo zrušenie alebo zánik zmluvy.

S ohľadom na vyššie uvedené je súd toho názoru, že dojednanie o zmluvnej pokute je neprijateľnou podmienkou upravenou v spotrebiteľskej zmluve, preto je neplatné. Žalobca nemá právo na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 47,80 eur, keďže ju uplatnil na základe neprijateľnej zmluvnej podmienky. Nemá právo ani na uplatňované úroky z omeškania, ktoré tvoria jej príslušenstvo.

Z tohto dôvodu súd žalobu žalobcu v časti, ktorá sa týka tejto zmluvnej pokuty ako nedôvodnú zamietol.

Napriek vyššie uvedenému súd ohľadom skutočností uvádzaných žalobcom v ostatnom písomnom vyjadrení poznamenáva, že skutočnosť, že právny predchodca žalobcu sprístupnil žalovanému služby za zvýhodnenú akciovú cenu (11,81 eur mesačne, hoci plná hodnota poskytovaných služieb sa rovnala v tom čase sume 14,58 mesačne), resp. poskytol benefit na zvolený mesačný paušál spočívajúci v dvojnásobnom počte voľných minút, považuje za prejav jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k ponuke služieb za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov. Z rovnakých dôvodov neobstojí, preto ani tvrdenie žalobcu o preventívnej funkcii dojednanej zmluvnej pokuty a prijateľnosti výšky zmluvnej pokuty.

Čo sa týka žalobcom uvádzanej možnosti žalovaného ovplyvniť výšku zmluvnej pokuty výberom balíka služieb v plnej hodnote bez záväzku viazanosti súd uvádza, že z dodatku k zmluve o pripojení nevyplýva, žeby žalovaný pri uzatváraní zmluvy a dodatku k zmluve bol oboznámený so skutočnou, reálnou cenou služieb. Pokiaľ ide o rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 19.3.2013 sp.zn. 9Co/31/2012, na ktoré žalobca odkazuje, v danom rozhodnutí sa rieši konkrétny prípad opodstatnenosti a primeranosti sankcie tvorenej dohodnutou zmluvnou pokutou, kedy došlo k poskytnutiu technologického zariadenia, pričom však kupujúci spotrebiteľ neuhradí nič ani za zakúpené technologické zariadenie a ani z titulu minimálnej ceny služby za dobu viazanosti. Uvedené nie je možné celkom stotožňovať s okolnosťami v prejednávanej veci.

Súd rozhodol s poukazom ustálenú judikatúru vyššieho súdu, v ktorých bola predmetná zmluvná pokuta judikovaná ako neprijateľná rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 15.3.2012 sp.zn. 16Co/32/2012, zo dňa 23.5.2012 sp.zn. 3Co/26/2012 a sp.zn. 6Co/219/2011 zo dňa 20.12.2012.

Vo svetle imperatívu zdržania sa ďalšieho používania predmetnej zmluvnej pokuty (§ 53a OZ) žalobca v podstate ďalším uplatňovaním tejto zmluvnej pokuty voči iným spotrebiteľom vytvára protiprávny stav. Právoplatne zakázanú neprijateľnú zmluvnú pokutu súd za žiadnych okolností priznať nemôže, a to aj keby bol iného názoru na otázku jej neprijateľnosti. Inak by sa nedal naplniť cieľ smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zabrániť súvislému používaniu neprijateľných podmienok (čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1).

Súd konštatuje, že žalobca v priebehu konania nepreukázal individuálne vyjednanie predmetných zmluvných pokút zo strany žalovaného spotrebiteľa.

Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

V zmysle ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Predmetná zmluvná pokuta je zjavne súčasťou štandardnej formulárovej zmluvy. Zároveň je nepravdepodobné, že by si nezávisle od seba viacerí spotrebiteľia individuálne vyjednali rovnakú zmluvnú pokutu (odhliadnuc od absurdnej predstavy, že by tak konali vo svoj neprospech).

S ohľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil zmluvnú pokutu ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto absolútne neplatnú s poukazom na § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka a neplatnú pre rozpor s dobrými mravmi podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Súd preto žalobu žalobcu v časti nároku na zaplatenie pokuty vo výške 48,70 eur spolu s jej príslušenstvom zamietol.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca vyčíslił trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia v sume 58,58 eur.

Z uplatnenej sumy 118,76 eur s príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 70,96 eur spolu s príslušenstvom. Žalobcov úspech tak predstavoval 59,75% a neúspech 40,25 %.

Po odrátaní neúspechu žalobcu od jeho úspechu (59,75 % - 40,25 %), žalobca má právo na náhradu trov vo výške 19,50 %.

Právnomu zástupcovi žalobcu vznikli trovy právneho zastúpenia podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhlášky“), ktoré sú vyčíslené takto:

- odmena v sume 79,68 eur za 2 úkony právnej služby podľa § 10 ods.1 § 14 ods. 1 písm. a), b), vyhlášky. Paušálna náhrada je v roku 2013 vo výške 7,81 eur.

- príprava a prevzatie zastúpenia ..... 16,60 eur + RP 7,81 eur
- podanie návrhu na začatie konania.....16,60 eur + RP 7,81 eur

Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného právneho predpisu. Právnomu zástupcovi žalobcu by pri plnom úspechu patrila DPH v sume 9,76 eur vo výške 20 % zo sumy 48,82 eur. Súd priznal právnomu zástupcovi žalobcu odmenu a náhrady podľa vyhlášky spolu s DPH v sume 58,58 eur.

Ďalej žalobcovi vznikli trovy konania za súdny poplatok za návrh vo výške 16,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 19,50 % zo súdneho poplatku 16,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 3,22 eur a 19,50 % z trov právneho zastúpenia vo výške 58,58 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 11,42 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal v prevažnej miere neúspešného žalovaného.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.